

JORD- OCH SKOGSBRUKSUTSKOTTETS BETÄNKANDE 17/2013 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagstiftning om indragning av landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd och om överföring av besvär till förvaltningsdomstolarna

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 24 september 2013 regeringens proposition med förslag till lagstiftning om indragning av landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd och om överföring av besvär till förvaltningsdomstolarna (RP 121/2013 rd) till jord- och skogsbruksutskottet för beredning.

Utlåtande

I enlighet med riksdagens beslut har lagutskottet lämnat utlåtande (LaUU 18/2013 rd) om ärendet. Utlåtandet återges efter betänkandet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringssekreterare Jarno Virta och överinspektör Rami Sampalahti, jord- och skogsbruksministeriet

- lagstiftningssekreterare Eeva Attila, justitieministeriet
- besvärsnämndens ordförande Esa Bomström, landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd
- fiskerichef Jukka Muhonen, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Tavastland
- chef för offentliga förvaltningsuppgifter Sauli Härkönen, Finlands viltcentral
- jurist Jenny Fredrikson, Centralförbundet för fiskerihushållning
- Informatör Kai Tikkunen, Finlands Jägarförbund.

Dessutom har skriftligt yttrande lämnats av

- Tavastehus förvaltningsdomstol
- Landsbygdsverket MAVI
- Skogsstyrelsen
- Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter (MTK)
- Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC.

PROPOSITIONEN

I propositionen föreslås att landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd dras in och att de ärenden som omfattas av nämndens behörighet överförs till de allmänna regionala förvaltningsdomstolarna. I propositionen föreslås det att sammanlagt 27 la-

gar ändras samt att en särskild lag om införande stiftas.

Enligt propositionen ska de ärenden som gäller sökande av ändring i stöd för bedrivande av jordbruk samt stöd enligt lagen om stöd för utveckling av landsbygden samt lagen om struk-

turstöd för jordbruket koncentreras till Tavastehus förvaltningsdomstol. Sökande av ändring i frågor som gäller stöd för renhushållning och naturnäringar samt vissa ärenden som avgörs enligt skoltlagen ska koncentreras till Norra Finlands förvaltningsdomstol. Ålands förvaltningsdomstol ska i sin tur behandla alla de ärenden i vilka ändring söks i beslut som Statens ämbetsverk på Åland har fattat om stöd för landsbygdsnäringar.

Sökande av ändring i alla övriga ärenden i vilka besvärnämnden nu är behörig ska efter indragningen av besvärnämnden överstyras till de regionalt behöriga förvaltningsdomstolarna. En-

ligt gällande lagstiftning behandlar förvaltningsdomstolarna redan nu med dessa jämförbara ärenden.

I propositionen föreslås vidare vissa sådana ändringar i omprövnings- och besvärstillstånds-förfarandet som behövs för att systemet för sökande av ändring i ärenden som gäller landsbygdsnäringarna ska bli enhetligare och klarare.

Den föreslagna lagen om införande av en reform av sökande av ändring i landsbygdsnäringensärenden föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits och blivit stadfäst. De andra föreslagna lagarna föreslås träda i kraft den 1 september 2014.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmän motivering

Allmänt

Lagförslaget innebär att landsbygdsnäringarnas besvärnämnd dras in och att de ärenden som omfattas av nämndens behörighet överförs till de allmänna regionala förvaltningsdomstolarna. Utskottet påpekar att den allmänna målbilden inom rättsvården länge har varit att koncentrera rättskipningsärendena från olika besvärinstanser till de egentliga domstolarna. Det är meningen att lagförslaget ska garantera kontinuitet för att den expertis som ackumulerats i besvärnämnden, vilket sker genom att behandlingen av besvärärenden koncentreras huvudsakligen till Tavastehus förvaltningsdomstol och delvis också till Norra Finlands förvaltningsdomstol och Ålands förvaltningsdomstol.

Nämnden besitter numera ingående sakkunskap, särskilt om lantbruksnäringarnas särdrag och stödärenden, understryker utskottet. Den föreslagna koncentrationen av ärenden som gäller lantbruksnäringarnas behovs också av den anledningen att man på det här sättet i praktiken kan garantera kontinuitet i de nämndanställdas anställningsförhållande. Nedläggningen av nämnden får inte försvaga rättssäkerheten. Samtidigt bör man se till att behandlingstiderna på

besvärärendena inte blir längre i och med reformen.

Koncentration av ärendena

Den allmänna utgångspunkten när man vill ha en balanserad utveckling av förvaltningsdomstolarna är att rättspolitiskt olika ärendegrupper fördelas mellan regionalt behöriga förvaltningsdomstolar. Denna princip har nu frångåtts av särskilda skäl. Den koncentration av vissa ärendegrupper som regeringen föreslår bygger på behovet av särskild expertis. Utskottet anser att de ärenden som gäller jordbruksstöden, utvecklingsstöden för landsbygden och jordbrukets strukturstöd utgör en helhet som motiverar en sådan avvikelse från huvudregeln som innebär att besvär i dessa ärendegrupper koncentreras till Tavastehus förvaltningsdomstol. Det som talar för en sådan koncentration är i synnerhet särdragen i jordbruket och i stödlagstiftningen både nationellt och på EU-nivå. Till handläggningen av dessa ärenden hör också det att man i frågor som gäller stödsystemen kan bli tvungen att tillämpa bestämmelser som gäller tidigare stödsystem. Utskottet anser att dessa ärendegrupper kräver tidsmässigt flerdimensionell särskild sakkunskap.

En koncentration av besvär i fråga om dessa ärendegrupper till Tavastehus förvaltningsdom-

stol ger också bättre möjligheter att delvis överföra besvärsnämndens nuvarande personal till förvaltningsdomstolen och därmed att bevara den expertis de besitter. Det som talar för att besvären i detta avseende koncentreras uttryckligen till Tavastehus förvaltningsdomstol är de goda förbindelserna mellan Tavastehus och huvudstadsregionen.

När ärendet bereddes och behandlades utredes också om fiske- och viltfrågorna skulle koncentreras till en förvaltningsdomstol i stället för den föreslagna decentraliseringen. Lagutskottet slog emellertid fast i sitt utlåtande att det är utmärkande för juridiska avgöranden och lagskipning att den tillämpliga materiella lagstiftningen har särdrag som varierar beroende på vad den gäller. Det hör till en förvaltningsrättsdomares uppgifter och kompetens att vara på det klara med lagstiftningen och rättspraxis inom olika ärendegrupper. En allmän, i grundlagen förankrad utgångspunkt är dessutom att förvaltningsdomstolarna har allmän behörighet.

Behandlingen av viltfrågor

Regeringen har eftersträvat en balanserad lösning som beaktar både behovet att utveckla domstolsväsendet och den särskilda expertis som vissa ärendegrupper kräver. I synnerhet förvaltningsdomstolarnas behandlingen av de nämnda fiske- och jaktfrågorna inbegriper särdrag som måste beaktas i samband med reformen. Enligt propositionen kommer exempelvis besvären över beslut som Finlands viltcentral fattat i fortsättningen att styras till alla förvaltningsdomstolar. Även om det förekommit få överklaganden (10-33 de senaste åren) av viltcentralens beslut (ca 4 000 om året) har det huvudsakligen rört sig om krävande tolkningar av undantagskriterierna för habitat- och fågeldirektiven och de mycket svårtolkade bestämmelserna om jakt på hjortdjur. Avgörandena från landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd har varit synnerligen enhetliga och nämnden besitter särskild sakkunskap som vuxit fram med tiden när det gäller de ofta mycket mångtydiga jaktfrågorna, påpekar utskottet. Den konsekventa tolkningspolicy som utvecklats under årtiondena måste också fortsättnings-

vis vara konsekvent exempelvis i fråga om de ärenden som gäller älgjakt inom det område som avses i 8 § i jaktlagen (615/1993). På årsnivå fattar viltcentralen omkring 1 000 beslut i sådana ärenden.

Behandlingen av fiske- och viltfrågor kännetecknas har sådana särdrag som innebär att förvaltningsdomstolarna måste garanteras tillräckliga resurser för utbildning av de anställda för handläggningen och avgörandet av dessa nya ärenden. Utskottet noterar att besvärnämnden i allmänhet relativt snabbt avgjort besvär som gällt jaktfrågor. Enligt propositionen var den genomsnittliga tiden för behandling av ärenden vid de regionala förvaltningsdomstolarna 7,7 månader 2012. Däremot har landsbygdsnäringsarnas besvärsnämnd haft kapacitet att avgöra exempelvis besvär som gällt licens för jakt av hjortdjur på 3—4 månader, och då har den som anfört besvären kunnat få ett avgörande redan under den pågående älgjakttiden och handla utifrån avgörandet. Utskottet anser därför att det är absolut nödvändigt att tiderna för behandling av viltfrågor inte blir längre än de är i dagens läge.

Utvidgad räckvidd för omprövningar samt besvärstillstånd

Förslaget utgår från att räckvidden för begäran om omprövning som första rättsmedel utvidgas. Utskottet tillstyrker denna utvidgning i enlighet med propositionen. Begäran om omprövning ska användas när detta kan tillföra ett mervärde genom snabbare tillgång till rättssäkerhet. Det gäller framför allt ärenden av mass- och rutinkarakter där man genom begäran om omprövning snabbt kan få rättat tydliga fel som begåtts under beslutsgången. Också i ärenden där en fast beslutspraxis etablerats är begäran om omprövning befogad.

Däremot föreslår regeringen inte att begäran om omprövning ska användas i brådska ärenden, exempelvis när det gäller säkringsåtgärder och förvaltningstvång. Eftersom begäran om omprövning i sådana fall sannolikt skulle leda till längre väntan på domstolsbehandling, kan avgränsningen anses motiverad, menar utskottet. Detsamma gäller ärenden med många parter

vars intressen och rättigheter kan stå i konflikt med varandra. På grund av sin karaktär lämpar sig begäran om omprövning inte heller särskilt bra när man ska avgöra svåra och komplicerade rättsfrågor.

Regeringen föreslår att fler ärendekategorier ska inkluderas i systemet för besvärstillstånd för ändringssökande hos högsta förvaltningsdomstolen. Hit hör i synnerhet beslut om beviljande av stöd och beslut av masskaraktär. I de här ärendena skulle det visserligen vara obligatoriskt med begäran om omprövning innan ärendet överklagas hos förvaltningsdomstolen. Högsta förvaltningsdomstolen är skyldig att bevilja besvärstillstånd om tillståndsvillkoren uppfylls. Det är viktigt, menar utskottet, att i rättsligt hänseende problematiska stödfrågor kan hänskjutas till högsta förvaltningsdomstolen för bedömning.

Till ärenden som är mer krävande än normalt i rättssäkerhetsavseende räknas i synnerhet sådana som gäller återkrav, avbrytande av utbetalning och förvaltningstvång. För att söka ändring i ett ärende av detta slag hos högsta förvaltningsdomstolen behövs enligt förslaget inget besvärstillstånd. En sådan riktlinje är motiverad med avseende på rättssäkerheten, menar utskottet. Utskottet hänvisar till lagutskottets utlåtande och anför att de föreslagna mekanismerna för sökande av ändring som helhet kan bedömas vara till den grad korrekta och betryggande att besvärstillstånd kan införas för de föreslagna ärendekategorierna.

I lagen om ersättande av skador som drabbat renhushållningen (987/2011) hänvisar 14 § numera till bestämmelserna om statsunderstödslagen (688/2001) bland annat när det gäller sökande av ändring. De som beredde propositionen ansåg det ändamålsenligt att ersättningslagen ska innehålla en separat bestämmelse om ändringssökande. Dessutom avses den föreslagna 14 a § innehålla bestämmelser om omprövning av närings-, trafik- och miljöcentralens och Landsbygdsverkets beslut och om besvär över beslut som meddelats med anledning av begäran om omprövning.

Enligt det föreslagna 14 a § 1 mom. får omprövning inte begäras i sådana beslut av statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet som avses i 5 § och ändring i dem får inte sökas genom besvär. De beslut som avses i 5 § gäller konstaterande av en katastrof som är en förutsättning för utbetalning av ersättning. Paragrafen gäller för det första valet av forskningsinstitut som ska utreda katastrofens omfattning. För det andra innehåller 5 § 4 mom. bestämmelser om det beslut av statsrådet genom vilket det konstateras att förhållanden förändrats så att det anses föreligga en katastrof som berättigar till ersättning. Ett sådant statsrådsbeslut krävs för att separata ansökningar om ersättning från näringsidkare ska kunna behandlas. Grundlagsutskottet framför i sitt utlåtande att besvärsförbudet i fråga om statsrådets beslut i sig inte är problematiskt med avseende på 21 § 1 mom. i grundlagen, men att det finns starka skäl att överväga att besvärsförbudet stryks till denna del för att säkerställa att myndigheterna handlar korrekt.

Utskottet anser att besvärsförbudet i fråga om sådana statsrådsbeslut behövs med tanke på för att ersättningssystemet enligt lagen ska fungera och ersättningen för katastrofen snabbt ska kunna utbetalas till rennäringsidkare. Det är viktigt att ersättningsförfarandet enligt den lagen inleds så snabbt som möjligt efter katastrofen. Ersättningen är till stor del beroende på prövning, och ersättningen beror enligt lagens 4 § 2 mom. på de tillgängliga anslagen. Även om statsrådets beslut bygger på den utredning av katastrofen som ett forskningsinstitut gjort har statsrådet betydande prövningsrätt i fråga om vilken förstörelse som ska ersättas. En möjlighet att överklaga statsrådets beslut skulle göra det omöjligt att över huvud taget öppna för ansökningar om ersättning, eftersom myndigheterna måste ha en uppfattning om hur mycket pengar de behöver för att kunna betala ut stödet och om vilken självrisk som ska gälla för skadorna. Försenade utbetalningar till följd av eventuella besvär skulle ge upphov till betydande skada för rennäringsidkarna och störa systemets syfte. Utskottet anser därför att 14 a § i lagen om ersättande av skador som drabbat renhushållningen kan inne-

hålla besvärshälsförbud, såsom regeringen föreslagit.

Lag om ändring av lagen om skydd för växters sundhet

Utskottet hänvisar till lagutskottet och noterar att lagförslag 23 (lag om ändring av 34 och 35 § i lagen om skydd för växters sundhet) till vissa delar är inkonsekvent i förhållande till de övriga bestämmelserna i den lagen. Det här kommer sig av att i beslut om bekämpning enligt lagens 11 § får omprövning begäras hos den myndighet som fattat beslutet och beslutet kan förenas med vite och hot om tvångsutförande. Däremot begärs omprövning av beslut om vite och hot om tvångsutförande enligt förslaget inte hos den myndighet som fattat beslutet, utan de överklagas direkt hos förvaltningsdomstolen. Om även beslut enligt 11 § överklagas utan ett förfarande med omprövningsbegäran och besvärstillstånd, kommer det inte att finnas två särskilda vägar att söka ändring. Också i övrigt skulle besvär direkt hos förvaltningsdomstolen var en ändamålsenlig överklagandeväg för förpliktande beslut enligt 11 §.

En liknande situationen gäller i fråga om bestämmelsen om ändringssökande i lagförslag 8 om ändring av lagen om bekämpning av flyghavre. Lagutskottet menar att 22 § 1-3 mom. bör föras med en hänvisning till 6 § i den lagen. Enligt lagutskottets utlåtande gäller vidare att det är överflödigt att nämna närings-, trafik- och miljöcentralen i 47 § 2 mom. i viltskadelagen (lagförslag 19), eftersom den lagen inte ger centralerna några sådana uppgifter där de skulle vara första beslutsinstans. Utskottet föreslår därför att dessa preciseringar görs på det sätt som närmare presenteras i detaljmotiven.

Ikraftträdelsebestämmelsen

Enligt propositionsmotiven ska lagen om införande av en reform av sökande av ändring i landsbygdsnäringsärenden (lagförslag 1) träda i kraft så snart som möjligt och de andra lagförslagen den 1 september 2014. Enligt lagutskottet bör lagförslag 1 träda i kraft samtidigt som de andra lagändringarna, eftersom den lagen

innehåller bestämmelser om bl.a. indragning av tjänster vid landsbygdsnäringsärendenas besvärshälsnämnd, och tanken är att nämnden ska fungera normalt tills det nya systemet träder i kraft.

Utskottet föreslår därför att ikraftträdandet ändras så, att den ändrade lagstiftningen träder i kraft samtidigt, dvs. den 1 september 2014, med undantag för de i 1 § 2 mom. i lagförslag 1 nämnda lagarna. Det rör sig om lagen om ändring av lagen om strukturstöd för renhushållning och naturnäringar och lagen om ändring av lagen om ersättning av skador som drabbat renhushållningen, vilka i enlighet med momentet ska träda i kraft senare vid en tidpunkt som bestäms genom förordning. Dessa lagar har ännu inte trätt i kraft till följd av kommissionens behandling av frågan om statligt stöd.

Avslutningsvis

Utskottet påpekar att frågan om nedläggning av besvärshälsnämnden också är kopplad till frågan om behandlingen av de besvär i jordbruksfrågor som lämnats in på svenska. Besvär har under de senaste åren anförts på svenska i omkring 10 procent av fallen eller mindre. Enligt propositionen (s. 28) uppfyller rättskipningspersonalen vid Tavastehus förvaltningsdomstol behörighetsvillkoren vid en tvåspråkig domstol i fråga om svenskan. Vid Tavastehus förvaltningsdomstol har ordnats utbildning i svenska och ordnas även i fortsättningen för både rättskipningspersonalen och dem som arbetar inom kundservice. Enligt regeringen ska kundservice på svenska tryggas även vid rekryteringen av personal till förvaltningsdomstolen. Tavastehus förvaltningsdomstol har ansett att den utan problem klarar av att behandla de svenska besvärshälsärendena också om ärendena koncentreras enligt förslaget. Utskottet understryker vikten av att servicen på svenska garanteras fullt ut i samband med reformen.

Det är viktigt, menar utskottet, att besvärshälsnämndens nuvarande tjänstemän flyttas till Tavastehus förvaltningsdomstol, så att kompetensen i fråga om behandlingen av besvär bevaras. Utskottet understryker också att förvaltningsdomstolarna måste garanteras tillräckliga resurser för utbildning av de anställda också i fråga

om de ärenden som gäller jakt och fiske. Dessutom måste man ovillkorligen sörja för att besvärsnämnden fram till det att lagen träder i kraft har tillräckligt med kvalificerad personal, så att det inte uppkommer ett läge där nämnden har en stor ärendebalans under de sista månaderna. Dessutom förutsätter riksdagen att effekterna av att landsbygdsnäringsnämnd läggs ned följs upp bland annat när det gäller tiderna för behandling av ärenden och behandlingen av besvär som anförts på svenska och att jord- och skogsbruksutskottet får en rapport om uppföljningen senast den 31 december 2016 (*Utskottets förslag till uttalande*)

Sammantaget anser utskottet att propositionen behövs och fyller sitt syfte. Utskottet tillstyrker lagförslagen, men med följande synpunkter och ändringsförslag.

Detaljmotivering

8. Lag om ändring av 22 § i lagen om bekämpning av flyghavre

22 §. *Ändringssökande.* Förslaget innebär att omprövning av bekämpningsbeslut enligt 6 § i lagen om bekämpning av flyghavre ska begäras hos den myndighet som fattat beslutet och att sådana beslut kan förenas med vite och hot om tvångsutförande. Däremot begärs omprövning av beslut om vite och hot om tvångsutförande enligt lagförslaget inte hos den myndighet som fattat beslutet, utan de överklagas direkt hos förvaltningsdomstolen. Om även beslut enligt 11 § överklagas utan ett förfarande med omprövningsbegäran och besvärstillstånd, kommer det i fortsättningen inte att finnas två särskilda vägar att söka ändring på. Utskottet anser att det inte heller i detta sammanhang är ändamålsenligt att det finns olika vägar för att söka ändring i beslut om huvudförpliktelser respektive vite och hot. Förpliktande beslut enligt 6 § i lagen om bekämpning av flyghavre ska överklagas genom besvär direkt hos förvaltningsdomstolen, som också i övrigt vore en ändamålsenlig överklagandeväg. Utskottet föreslår följaktligen att lag-

förslaget kompletteras med en hänvisning till 6 § i 22 § 1—3 mom.

19. Lag om ändring av 47 § i viltskadelagen

47 §. *Ändringssökande.* Enligt lagutskottets utlåtande är det överflödigt att nämna närings-, trafik- och miljöcentralen i 47 § 2 mom. i viltskadelagen (lagförslag 19), eftersom den lagen inte ger centralerna några sådana uppgifter där de skulle vara första beslutsinstans. Utskottet föreslår därför att centralen inte nämns i 2 mom. Därmed behövs inte längre uttrycket "förvaltningsbeslut" som avsåg att göra åtskillnad mellan centralens beslut med anledning av omprövningsbegäran och förvaltningsbeslut i andra ärenden. Utskottet föreslår följaktligen att ordet "förvaltningsbeslut" i 2 mom. ersätts med ordet "beslut".

23. Lag om ändring av 34 och 35 § i lagen om skydd för växters sundhet

34 §. *Överklagande.* Förslaget innebär att omprövning av bekämpningsbeslut enligt 11 § i lagen om skydd för växters sundhet ska begäras hos den myndighet som fattat beslutet och att sådana beslut kan förenas med vite och hot om tvångsutförande. Däremot begärs omprövning av beslut om vite och hot om tvångsutförande enligt lagförslaget inte hos den myndighet som fattat beslutet, utan de överklagas genom besvär direkt hos förvaltningsdomstolen. Om även beslut enligt 11 § överklagas utan ett förfarande med omprövningsbegäran och besvärstillstånd, kommer det inte att finnas två särskilda vägar att söka ändring på. Utskottet anser att det inte vara ändamålsenligt att det finns olika vägar för att söka ändring i beslut om huvudförpliktelser respektive vite och hot. Också i övrigt skulle besvär direkt hos förvaltningsdomstolen var en ändamålsenlig överklagandeväg för förpliktande beslut enligt 11 §. Därför föreslår utskottet att det i 34 § 1 mom. i lagen om skydd för växters sundhet tas in en hänvisning till lagens 11 §. Utskottet föreslår också motsvarande ändring i 5 mom.

Utskottets förslag till beslut

Riksdagen

godkänner lagförslag 1—7, 9—18, 20—
22, 24—28 utan ändringar,

godkänner lagförslag 8, 19 och 23 med
ändringar (*Utskottets ändringsför-
slag*) och

godkänner ett uttalande (*Utskottets för-
slag till uttalande*).

Utskottets ändringsförslag

8.

Lag

om ändring av 22 § i lagen om bekämpning av flyghavre

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bekämpning av flyghavre (185/2002) 22 §, sådan den lyder i lag 212/2010, som
följer:

22 §

Ändringssökande

Omprövning av andra beslut av den kommunala landsbygdsnäringsmyndigheten än beslut enligt 6 § eller 5 kap. får begäras hos den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde kommunen eller, om det är fråga om en samkommun, samkommunens hemort är belägen.

I den kommunala landsbygdsnäringsmyndighetens beslut enligt 6 § eller 5 kap. och i beslut av Livsmedelssäkerhetsverket samt i ett beslut som meddelats av närings-, trafik- och miljöcentralen med anledning av en begäran om ompröv-

ning eller i något annat beslut av centralen får ändring sökas genom besvär hos Tavastehus förvaltningsdomstol på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

I ett beslut av förvaltningsdomstolen i ett ärende som gäller beslut enligt 6 § eller 5 kap. får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. I andra beslut av förvaltningsdomstolen får ändring sökas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Ikraftträdandebestämmelsen
(Som i RP)

19.

Lag

om ändring av 47 § i viltskadelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i viltskadelagen (105/2009) 47 § som följer:

47 §

Ändringssökande

(1 mom. som i RP)

Omprövning av ett *beslut* av (*utesl.*) Finlands skogscentral, Landsbygdsverket och Statskontoret får på det sätt som föreskrivs i förvaltningsla-

gen begäras hos den myndighet som har fattat beslutet.

(3—5 mom. som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen

(Som i RP)

23.

Lag

om ändring av 34 och 35 § i lagen om skydd för växters sundhet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om skydd för växters sundhet (702/2003) 34 och 35 § som följer:

34 §

Överklagande

Beslut enligt 11 § eller 6 kap. samt Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om återbäring av obehörig vinst får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

(2—4 mom. som i RP)

Förvaltningsdomstolens beslut i ett ärende som gäller beslut enligt 11 § eller 6 kap. eller Livsmedelssäkerhetsverkets beslut om återbäring av obehörig vinst får överklagas genom be-

svär hos högsta förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen. Andra beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

(6 mom. som i RP)

35 §

(Som i RP)

Ikraftträdandebestämmelsen

(Som i RP)

Utskottets förslag till uttalande

Riksdagen förutsätter att effekterna av att landsbygdsnäringarnas besvärskommitté läggs ned följs upp bland annat när det gäller tiderna för behandling av

ärenden och behandlingen av besvär som anförts på svenska och att jord- och skogsbruksutskottet får en utredning om resultatet av uppföljningen senast den 31 december 2016.

Helsingfors den 4 december 2013

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Jari Leppä /cent
vordf. Lauri Heikkilä /saf
medl. Thomas Blomqvist /sv
Markku Eestilä /saml
Satu Haapanen /gröna
Lasse Hautala /cent
Reijo Hongisto /saf

Anne Kalmari /cent
Timo V. Korhonen /cent
Jari Myllykoski /vänst
Janne Sankelo /saml
Arto Satonen /saml
Katja Taimela /sd
ers. Raimo Piirainen /sd.

Sekreterare var

utskottsråd Jaakko Autio.